



**Πρός τούς σεβαστούς κληρικούς
τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κειμένου
ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ
Γέροντα Ἰωσήφ, Ἁγίου Ὄρους, π. Γ. Μεταλληνό,
π. Θ. Ζήση, π. Μάρκον Μανώλη
καί π. Σαράντη Σαράντο.**

Γράφει ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής, τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννης Κορναράκης

Ἔλαβα καί ἀνέγνωσα μέ ἰδιαίτερη προσοχή, τόσο τό κείμενο τῆς παρακλήσεώς σας νά συμμετάσχω στήν ἀντιοικουμενιστική σας προσπάθεια, ὅσο καί ἐκεῖνο τῆς διακηρύξεώς σας.

Στό κείμενο τῆς παρακλήσεώς σας, ἀπευθύνεσθε; προσωπικῶς καί ὀνομαστικῶς στόν ὑποφαινόμενο, καί σημειώνετε:

"Σᾶς παρακαλοῦμε θερμά, ἐφ' ὅσον συμφωνεῖτε μέ τό περιεχόμενο τῆς ὁμολογίας, νά προσυπογράψετε τό κείμενο, προκειμένου νά χαροποιήσουμε ἔτσι καί νά καθησυχάσουμε τούς πιστούς, πού ἀγωνιοῦν γιά τά τεκταινόμενα καί ἀναμένουν λόγους ἀληθείας".

Σκοπός, λοιπόν, τῆς ἀντιοικουμενιστικῆς σας προσπάθειας εἶναι ἡ καθησύχαση τῶν πιστῶν γιά τήν συνεχῆ ἰσχυροποίηση τῆς οἰκουμενιστικῆς λαίλαπας στόν χῶρο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καί ἡ καθησύχασίς τους ὅτι, ἐσεῖς ἐγγυᾶσθε τήν προστασία τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τίς καταστροφικές, γι' αὐτήν, συνέπειες τῆς οἰκουμενιστικῆς δραστηριότητος τῶν Ὁρθοδόξων ταγῶν τῆς.

Δυστυχῶς, σᾶς δηλώνω ὅτι, δέν μπορῶ νά προσυπογράψω τό κείμενο, τό ὁποῖο ἐσεῖς χαρακτηρίζετε ὡς "Ὁμολογία Πίστεως", ἐπειδή ἡ ὁμολογία αὐτή δέν γίνεται μέ τούς ὅρους καί τίς ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τῆς ἀγιοπνευματικῆς πατερικῆς παραδόσεως τοῦ μαρτυρίου αἵματος καί ψυχῆς, μέ τό ὁποῖο, καί μόνον, οἱ θεῖοι Πατέρες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, "ὄλην συλλεξάμενοι ποιμαντικήν ἐπιστήμην καί θυμόν ἱερόν κινήσαντες, τούς βαρεῖς ἐξεδίωξαν καί λοιμῶδεις λύκους τῶν αἱρέσεων, ἐσφενδονήσαντες αὐτούς, μέ τήν σφενδόνα τοῦ πνεύματος, ἔξω τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος", κατά τόν ὕμνογράφον τῆς Ἐκκλησίας!

Οἱ βαρεῖς λύκοι, λοιπόν, τῶν αἱρέσεων, καί, μάλιστα, τῆς λοιμώδους νόσου τῆς οἰκουμενιστικῆς παναιρέσεως, δέν ἐξορκίζονται μέ ἕναν χαρτοπόλεμο ἀντιαιρετικῶν κειμένων – ἀνιαρό καί ἀνίερο-, ὁ ὁποῖος χαρτοπόλεμος, κάθε φορά, πληροφορεῖ τό ποίμνιο, ἀπλῶς, τί εἶναι ἡ αἵρεσις καί ποιά καταστροφικά ἀποτελέσματα προκαλεῖ στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας!

Οὐκ ἔστιν. ἕως ἐνός; (Ρώμ.3,12)

**Δέν ὑπάρχει στήν Ἑλλάδα οὔτε ΕΝΑΣ, μά οὔτε ΕΝΑΣ Ἐπίσκοπος
μέ ἀνδρεῖο ὀρθόδοξο προδρομικό φρόνημα γιά νά καταγγεῖλη
τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη ὡς αἱρεσιάρχη;**

Μέχρι σήμερα, έχει κυκλοφορήσει μεγάλος αριθμός τέτοιων κειμένων, από την ήγουμενική διοίκηση του Αγίου Όρους, από την δική σας ομάδα κληρικών και μοναχών, αλλά και από άλλες αντιοικουμενιστικές προσπάθειες.

"Έχει χυθεί πολύ μελάνι και έχει ξοδευθεί πολύ χαρτί, για τα ίδια θέματα, τό ίδιο μοτίβο, τό δήθεν "μαχητικό", χωρίς κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα εις βάρος των εκκλησιαστικών οίκουμενιστών.

Ο Οίκουμενισμός προχωρεί στον χώρο της Εκκλησίας και συνεχώς ισχυροποιείται, επειδή ακριβώς δεν θίγονται οι ορθόδοξοι οίκουμενιστές, αφού δεν αποκαλύπτονται τα όνόματά τους. Γι' αυτό και δεν ανησυχούν και είναι σίγουροι ότι θα κερδίσουν τους στόχους τους, χάρη στη δική σας ανημποριά να αγωνισθείτε θεοφιλώς μέ τό πνεύμα της θυσιαστικής σταυρώσιμης μαρτυρίας.

Στήν πρός έμέ πρόσκλησή σας, γράφετε:

"Υπέρ της Όρθοδοξίας αγωνίσθησαν και όμολόγησαν, πολλά παθόντες, Άγιοι Μάρτυρες, Ίεράρχαι, Όσοιοι και Όμολογηταί".

Έσεεις, τί πάθατε, μέχρι σήμερα; Η αντιοικουμενιστική σας προσπάθεια περιορίζεται στα όρια της ασφαλείας σας, ώστε να μείνετε ανέγγιχτοι από συνέπειες δυσάρεστες για σας.

Παράδειγμα: στήν σ. 17 του κειμένου σας, γράφετε:

"Αυτήν την παναίρεση (του Οίκουμενισμού) έχουν αποδεχθεί εκ των Όρθοδόξων πολλοί πατριάρχες, αρχιεπίσκοποι, επίσκοποι, κληρικοί, μοναχοί και λαϊκοί".



□ Ποιοί είναι αυτοί: Δεν τους κατονομάζετε, όπως οφείλατε να τό κάνετε. Σύμφωνα, μάλιστα, μέ ειλημμένη απόφαση της συνάξεως των κληρικών και μοναχών. Σας υπενθυμίζω τά γεγονότα.

Μετά από κάποιο χρόνο από τό ανοσιούργημα της παπικής εισβολής στό φανάρι, μέ τίς εύλογίες και την σύμπραξη του Πατριάρχου, συνήλθε ή Όμάδα, παρόντος του υποφαινομένου, στό Πήλιο, στό Μετόχι της αγιορείτικης Μονής της Λαύρας, για να μελετήσει τους νέους στόχους της. Στήν όλη σύναξη, κυριάρχησε όμοφώνως ή πρόταση να συνταχθεί ένα κείμενο, στό οποίο, επιτέλους, να αποκαλύπτονται όλα τά όνόματα των Οίκουμενιστών Όρθοδόξων. Στήν σύναξη αυτή, επιτρέψατε και σε πολλούς λαϊκούς να παραστούν, άνδρες και γυναίκες, οι όποιοι ένθουσιάσθησαν μέ την πρόταση αυτή και την επικρότησαν, όλοι οι παρόντες.

Άπήλαμε από τον χώρο της συνάξεως εκείνης, τελούντες έν άναμονή λήψεως του κειμένου αυτού, προκειμένου να τό υπογράψουμε, για να κυκλοφορήσει τό συντομώτερον. Όμως, ό καιρός περνούσε και καμμία κίνηση δεν έφαινετο πουθενά, για την συνέχεια της ζωής της Όμάδος κληρικών και μοναχών. Ούτε κάποιο κείμενο είχε αποσταλεί. Έτσι, ή δραστηριότητα της Όμάδος περιήλθε στην άβεβαιότητα και στην άκινήσιαν για μακρό χρονικό διάστημα.

Τό μάκρος αυτής της άκινήσιαν και της σιωπής, και ήδη, ή ματαίωση της κυκλοφορίας του άναμενόμενου κειμένου μέ τά όνόματα των οίκουμενιστών ταγών της Εκκλησίας, έδειχνε πειστικώς ότι, ήδη έληγε πλέον ή δραστηριότητα της Όμάδος! Τί μποοεί να συνέβη:

Η άπορία αυτή λύθηκε στον υποφαινομένο, όταν, τον Σεπτέμβριο του περασμένου έτους (8.8.2008), δημοσιεύθηκε, στον ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΥΠΟ, πρωτοσέλιδο άρθρο ενός έξ ύμων, μέ θέμα "Όρθόδοξοι Άντιστάσεις". Στήν πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού μέ τίτλο "1. Άποδυναμώθηκαν οι αγωνιστές", γράφει:

"Υπάρχει διάχυτη ή αίσθηση ότι οι ορθόδοξοι άντιστάσεις στην συνεχιζόμενη λαίλαπα του συγκριτιστικού Οίκουμενισμού έχουν μειωθεί, ελάχιστες φωνές άκούγονται πλέον. Δύναμικά και συγκροτημένα σύνολα, άποτελούμενα από παραδοσιακούς κληρικούς και μοναχούς, τά όποια άγωνίσθησαν μέ σθένος, παρηρησία και όμολογιακή διάθεση, και τά όποια μέ υπογραφές κειμένων, διοργάνωση συνεδρίων, όμιλίες και άλλες έκδηλώσεις, προσπάθησαν να κρατήσουν άγρυπνη την ορθόδοξη αυτοσυνειδησία, δεν εμφανίζονται στό προσκήνιο. Μοιάζει σαν

νά έχουν αποδυναμωθεί έσωτερικά, σάν νά έχουν παραιτηθει από τόν άγώνα".

Ήταν φανερό για τί μιλούσε τό άρθρο: για τήν "κηδεία" τής Όμάδος. Αποδίδοντας τήν ευθύνη για τήν σιωπή, στά μέλη της.

"Έπρεπε ή Όμάδα νά διαλυθει, για νά ήσυχάσουν οί οίκουμενιστές εκκλησιαστικοί ταγοί! Άν ξαναζωντανέυσε ή δραστηριότητα τής Όμάδος κληρικών και μοναχών, μέ νέο χαρτοπόλεμο, αυτό όφείλεται σέ λόγους τούς όποιους πρέπει, πρός τό παρόν, νά άποσιωπήσω!

Αυτό, πάντως, τό πνεύμα, πού επικρατεί στό σύνολο τών ύπευθύνων της Όμάδος αυτής, άποκαλύπτεται στήν άνουσιότητα τής άντιοικουμενιστικής.προσπάθειας. Στήν κενότητα τής μαρτυρίας της και στό άτελεσφόρητο, γενικά, του άγώνος της. Χαρτοπόλεμος και τίποτε άλλο! Για τό θεαθήναι μόνον! Τό γεγονός έπιβεβαιώνεται και από τήν σ. 17 τής διακηρύξεως.

Γράφετε, σεβαστοί πατέρες, ότι οί οίκουμενιστές πατριάρχες και λοιποί, αυτήν τήν πανάιρεση του οίκουμενισμού:

"τήν διδάσκουν "γυμνή τή κεφαλή", τήν εφαρμόζουν και τήν επιβάλλουν στήν πράξη κοινωνούντες παντοιοτρόπως ύέ τούς αίρετικούς, μέ συμπροσευχές, άνταλλαγές επισκέψεων και ποιμαντικές συνεργασίες!"

Μέ τό κείμενο αυτό, περιγράφετε κατά λέξη τόν ΙΕ' κανόνα τής πρωτοδευτέρας, ό όποιος σας δίνει τό δικαίωμα νά διακόψετε τό μνημόσυνο τών πατριαρχών, άρχιεπισκόπων και επισκόπων. **Δέν τό κάνετε όμως, και δέν θά τό κάνετε ποτέ!** Έν τούτοις, μέ τήν στάση σας αυτή, παραλογίζεσθε. Δίότι άποφαίνεσθε ότι, οί οίκουμενιστές "θέτουν έαυτούς έκτός τής Έκκλησίας", έφ' όσον παραβαίνουν κανόνες τής Έκκλησίας.

Αλλά, άραγε, είναι έντός τής Έκκλησίας οί ιερείς εκείνοι, οί όποιοι καταγγέλλουν άνωνύμως, άπλως μέ χαρτοπόλεμο -άνιαρό και άνίερο-, πατριάρχες, άρχιεπισκόπους και επισκόπους;

Έπιπλέον, τούς άναγνωρίζουν, τούς κάνουν, κάποτε, και δώρα, και δημοσίως τούς χάρκτηρίζουν όρθοδόξους θεολόγους.

Τήν στιγμή πού δέν κάνουν οί ίδιοι χρήση του κανόνος πού γνωρίζουν, αλλά συμπορεύονται μέ αυτούς, τούς όποιους άναγνωρίζουν και καταγγέλλουν ως οίκουμενιστές. πρέπει νά μήν είναι, και αυτοί, μέλη τής Έκκλησίας. Θά ήσαν μέσα στήν Έκκλησία, έφ' όσον θά διέκοπταν τό μνημόσυνο τών οίκουμενιστών προισταμένων τους. Και, τότε, σύμφωνα μέ τόν κανόνα αυτόν, θά ήσαν "όρθόδοξοι μετά τιμής τής πρεπούσης", επειδή: "ούχί σχίσμα έπροξένησαν εις τήν Έκκλησίαν μέ τόν χωρισμόν αυτό, αλλά μάλλον έλευθέρωσαν τήν Έκκλησίαν από τό σχίσμα και τήν αίρεσιν τών ψευδοεπισκόπων αυτών" (Πήδ. σ. 358).1

Σεβαστοί Πατέρες!

Τό βασικό πρόβλημα τής ύπάρξεώς μας είναι σέ ποιό μέτρο άληθεύει ή ζωή μας έν Χριστώ Ήησοϋ. Ο Χριστός, ή κατ' έξοχήν άνυπέρβατη άλήθεια, μάς ύποχρεώνει, έφ' όσον θέλουμε "όπίσω αυτής περιπατείν". νά άληθεύουμε έν παντί. Όταν δέν τό κάνουμε, "παίζουμε έν ου παικτοίς", στό τραπέζι τών ευαγγελικών άληθειών. Οί σκοτεινές μεθοδεύσεις, ή κάλυψη τής άληθείας μέ τό καπέλο του ψεύδους, οί διπλωματίες και οί ποικίλες σκοπιμότητες αυτοπροστασίας, δέν έξαγιαζονται μ' έναν χαρτοπόλεμο άντιαιρετικών κειμένων, μονόδρομο, στόν άγώνα τής Όμολογίας!

Αυτόν τό μονόδρομο άδυνατώ νά προσυπογράψω στήν προχωρημένη ώρα τής ζωής μου, πού μέ πλησιάζει στήν κρίση του.



